

legem. oſo ſua erit execrabilis. g̃ ṽ q̃ mali
 miracula facere nō poterūt. **M**iracula
 attribuūtur fidei: ſm̃ illud **Matth. 17.** Si ha
 bueritis fidē ſicut granū ſinapis: dicetis mō
 ti huic: tranſi hinc: ⁊ traſibit. fides autē ſine
 opib⁹ mortua ē: vt dī **Iaco. 2.** ⁊ ſic non ṽ q̃
 bēat ppriā opatōem. g̃ ṽ q̃ mali q̃ non ſūt
 bonoz operū: miracula facere non poſſint.
Miracula ſūt quedā diuina testi
 moſia: ſm̃ illud ad **Hebr. 2.** Conteſtante deo ſi
 gnis ⁊ portētis ⁊ varijs virtutibus. vnde ⁊ i
 ecclia aliq̃ canonizātur p̃ testiſmōia miracu
 loz. ſed d̃s non poteſt eē testiſ falſitatis. g̃ ṽ
 def q̃ mali hoies nō poſſint miracula facē.
Boni ſunt deo diuinctiores q̃ mali: ſz
 nō oēs boni faciūt miracula. g̃ multo min⁹
 mali faciūt. **Sz** 3̃ ē qd̃ dīc̃ apls. i. ad **Cor.**
 13. Si hūero oēm fidē: ita vt mōres trāſſerā
 caritatē aut nō habuero nihil ſuz. ſz q̃cuq; n̄
 hēt caritatē ē malus: qz hoc ſolū donū ſpūs
 ſancti ē qd̃ diuidit inē filios regni ⁊ filios p̃
 ditōis: vt dicit **Aug. 15.** de tri. g̃ ṽ q̃ etiam
 mali faciūt miracula facere. **R** dicēdū
 q̃ miraculoz aliqua qdē ſūt nō ṽa: ſz ſanta
 ſtica facta: qbus. s. iudificaf hō vt videaf ei
 aliqd̃ qd̃ nō ē: quedā ṽo ſūt vera facta: ſz nō
 ṽe hēt rōem miraculī: q̃ ſūt ṽtute aliquaz
 nāliū cāz: ⁊ h̄ duo poſſūt fieri p̃ demōes: vt
 s̄ dīctū ē: ſz ṽa miracula nō poſſunt fieri niſi
 ṽtute diuina. opatur. n. ca d̃s ad hōim vti
 litatē. ⁊ h̄ dupl̄. **U**no qdē mō ad ṽtatis p̃
 dicatē ⁊ firmatōem. **A**liō ad demōſtratōez
 ſcītatis alie: quā d̃s hoibus ult. pponē i exē
 plū ṽtutis. p̃ aut mō miracula poſſūt fieri p̃
 quēctunq; q̃ verā fidē p̃dicat: ⁊ nomē xp̄i in
 uocat: qd̃ ē inēdū p̃ malos ſit: ⁊ ſm̃ hūc mo
 dū etiā mali poſſūt miracula facere. ṽn̄ ſup
 illud **Matth. 7.** Nōne in noīe tuo p̃phetan
 mus. ⁊c. dicit **Hiero.** Prophetare ul̄ virtu
 tes facere ⁊ demonia eycere inēdū nō ē ei⁹
 meriti q̃ opatur: ſz inuocatio noīs xp̄i h̄ agit
 vt hoies deū honozēt: ad cui⁹ inuocatōem
 fiunt tāta miracula. 2⁹ aut mō nō fiunt mi
 racula niſi a ſanctis ad quoz ſanctitatez de
 nunciandā miracula ſūt: vel in uita eoz: vel
 ē p̃ mortē: ſiue p̃ eos: ſiue p̃ alioſ. legitur. n.
 acil. 19. q̃ d̃s faciebat ṽtutes p̃ man⁹ **Pauli**
 ⁊ etiā deſup lāquidos deſerebāt a corpe ei⁹
 ſudaria: ⁊ recedebāt ab eis languores. ⁊ ſic
 etiā nihil phiberet p̃ aliq̃ p̃ctōrē miracula
 fieri ad inuocatōez alicui⁹ ſancti. q̃ m̄ mira

cula nō d̄ facere ille: ſz ille ad cui⁹ ſanctita
 tē denūciādā hec fierēt. **A**d p̄mum g̃ d̄
 q̃ ſicut s̄ dīctū ē cū de orōe agereſ: oſo im
 petrādī nō inītiſ merito: ſz dīne mīe: que ē
 ad malos ſe extēdit. ⁊ iō ē q̃cuq; peccatoz
 oſo a deo exaudīſ. **U**n̄ **Aug.** dicit ſup **Ioh.**
 q̃ illud ṽbū cecus locut⁹ ē q̃i ad hūc inunct⁹
 .i. nōdū p̃fecte illuminat⁹. nam p̃ctōres exau
 dit d̄s. q̃ aut d̄ q̃ oſo nō audiētis legē eſt
 execrabilis: intelligēdū eſt q̃tūm ē ex meri
 to p̃ctōris: ſz inēdū impetrat ex mīa dei: vel
 pp̄ ſalutē eius qui orat: ſicut audī� ē publi
 canus: vt dī **Luc. 18.** vel ē p̃pter ſalutē alio
 rū ⁊ glām dei. **A**d ſc̄d̄m d̄ q̃ ſides ſine
 opibus dicit eē mortua q̃tū ad ip̄m credē
 tē: q̃ p̄ eā nō uiuit uita gr̄e. nihil autē phibet
 q̃ res uiua opereſ per inſt̄m mortuum: ſic
 homo opatur p̃ baculū: ⁊ hoc mō deus opa
 tur p̃ fidē hoīs p̃ctōris inſt̄r. **A**d tertiu
 dicēdū q̃ ſemp̄ miracula ſunt ṽa testiſmōia
 eius ad qd̃ inducūt. ṽn̄ a malis q̃ falſam do
 ctrinā enūciant: nunq̃ ſiunt vera miracula
 ad cōfirmatōem ſue doctrine q̃nis q̃cuq; ſi
 eri poſſint ad cōmēdatōem noīs xp̄i qd̃ inu
 cant: ⁊ ṽtute ſacramētoz que exhibent. ab
 his aut q̃ verā doctrinā enūciant ſiunt q̃is
 ṽa miracula ad cōfirmatōem doctrine: non
 aut ad testiſicatōem ſcītatis. **U**n̄ **Aug.** dicit
 i li. 83. q. **A**lr magi faciūt miracula. alif boni
 xp̄iani: alif mali. magi p̃ p̄uatos ſctus cū de
 monibus: boni xp̄iani p̃ publicā iuſtitiā. ma
 li xp̄iani p̃ ſigna publice iuſticie. **A**d quar
 tū dicēdū q̃ ſicut **Aug.** dicit i li. 83. qd̄num
 āmonet nos d̄s vt intelligamus quedā mi
 racula etiā ſceleratos hoies facere q̃lia ſācti
 facere nō p̄nt. **A**d q̄ntū dicēdū q̃ ſic ibi
 dē **Aug.** dicit: iō non oib⁹ ſcis iſta attribuūt:
 ne p̄nicioſiſſimo errore decipiant infirmi
 eſtimātes i talib⁹ factis eē maiora dona q̃
 in opibus iuſticie qbus vita eterna cōparaſ

Consequenter
 considerādū ē de vita actiua
 ⁊ cōtēplatiua: vbi q̄druplex
 cōsideratio occurrit: quaruz
 p̄ma ē de diuisione uite per
 actiuā ⁊ cōtēplatiuā. ſecūda de uita cōtē
 platiua. tertia de uita actiua. quarta de com
 paratōe uite actiue ad cōtēplatiuā. **C**irca
 p̄mū q̄runē duo. p̄ utq; uita conueniēter di
 uidaf p̃ actiuā ⁊ cōtēplatiuā. 2⁹ ṽz diuifio

fit sufficiens.

Ad primum sic pro

cedit. **V**ides q̄ vita nō ueniēter diuidat p̄ actiuā z cōtēplatiuā. Aīa. n. est p̄ncipiū vite p̄ suā eētā. dicit. n. p̄hs in. 2. de aīa q̄ uiuere uiuētib⁹ ē eē. actōis autē z cōtēplatiōis p̄ncipiū ē aīa per suas potētias. **¶** Vides q̄ vita nō ueniēter diuidat p̄ actiuā z cōtēplatiuā. **¶** Incōueniēter diuidit p̄ diffērentias posterioris. actiuū autē z cōtēplatiuū siue speculatiuū z practiciū sūt diffērentie itellectus: vt p̄ in. 3. de aīa. uiuere autē ē p̄ q̄ in telligere. nā uiuere inest uiuētib⁹ p̄mo fm̄ aīam vegetabilē: vt p̄ p̄hm in. 3. de aīa. **¶** Incōueniēter diuidit vita p̄ actiuā z cōtēplatiuā. **¶** Nō ē vite importat motū: vt p̄ p̄ Diony. 4. c. de diu. no. sed cōtēplatio cōstitit magis in q̄ete fm̄ illud Sap. 8. Intra s̄ domū meā z quietē cū illa. **¶** Vt q̄ vita nō ueniēter diuidat p̄ actiuā z cōtēplatiuā. **¶** Sed ē qd̄ Hreg⁹ sup̄ Ezech. dicit. Due s̄ vite in q̄bus nos d̄s oipotēs. p̄ sacrū eloquiū erudit: actiuā z cōtēplatiuā. **¶** R̄ h̄deo dicit cēdū q̄ illa pp̄rie dicunt uiuētia que ex se ipsis mouent seu operāt. illud autē maxime cōuenit alicui p̄ seipm̄ qd̄ ē pp̄riū ei z ad qd̄ maxime inclināt: z iō vniū qd̄q̄ uiuēs oīdī uiuere ex opatōe sibi maxime pp̄ria ad quā maxime inclināt: sicut plātaz vita d̄ i B cōsistere q̄ nutriunt z generāt. aīaliū hō in B q̄ sentiūt z mouēt. hōiū hō in hoc q̄ in telligūt z fm̄ rōem agūt. vñ ēt z in hōib⁹ vita vniūscuiusq̄ hōis videt eē id i quo maxime delectat: z cui maxime intēdit. z in hoc p̄cipue vult qlibet cōuiuere amico vt d̄ in .9. ethi. Quia q̄ qdā hōies p̄cipue intēdunt cōtēplatiōi vitatis. qdā intēdūt p̄ncipalī exīozib⁹ actionib⁹: inde ē q̄ vita hōis cōueniēter diuidit p̄ actiuā z cōtēplatiuā. **¶** Ad p̄mū q̄ dicēdū q̄ pp̄ria forma vniūscuiusq̄ faciēs ipm̄ eē in actu ē p̄ncipiū opatōis p̄ pp̄rie ipius. z iō uiuere d̄ esse uiuētū ex eo q̄ uiuētia p̄ hoc q̄ hēt eē p̄ suā formā tali mō operāt. **¶** Ad secūduz d̄ q̄ vita vtr̄ supra nō diuiditur per actiuā z cōtēplatiuā: sed vita hōis q̄ sp̄m̄ fortit̄ ex hoc q̄ hēt intellectū. z iō eadē ē diuisio itellect⁹ z vite humana. **¶** Ad t̄tium d̄ q̄ cōtēplatio hēt qd̄ quietē ab exteriorib⁹ motibus: nihilominus tamē ipsuz cōtēplari est qdā mot⁹ itellect⁹

put quelibet opatio d̄ mot⁹: fm̄ q̄ d̄ p̄hs in .3. de aīa. q̄ sentire z intelligere sunt mot⁹ qdā put motus d̄ act⁹ p̄fecti z hoc modo Diony. 4. ca. de diu. no. ponit tres motus anime cōtēplatiōis. s. rectum. circularē. z obliquum.

Ad secunduz sic pro

cedit. **V**ides q̄ vita nō sufficienter diuidat p̄ actiuā z cōtēplatiuā. P̄hs. n. in p̄ ethi. dicit q̄ tres sunt vite maxime excellentes. s. voluptuosa: ciuilis que v̄t eē eadē actiue: z cōtēplatiua. insufficienter q̄ diuidit vita p̄ actiuā z cōtēplatiuā. **¶** Aug⁹. 19. de ciui. di ponit tria vite genera. s. ociofū qd̄ p̄inet ad cōtēplatiōem: actuosū qd̄ p̄inet ad vitaz actiuā. z addit tertiū ex vtroq̄ cōpositū. q̄ v̄t q̄ insufficienter diuidat vita p̄ actiuā z cōtēplatiuā. **¶** Vita hōis diuersificat fm̄ q̄ hō mines diuersis actōibus agūt: s. plā q̄ duo sunt humanaz actōum studia. q̄ v̄t q̄ vita debeat i plā mēbra diuidi q̄ in actiuū z cōtēplatiuū. **¶** Sed ē q̄ iste due vite significat p̄ duas vxores Jacob. actiuā qd̄ p̄ Lyam. cōtēplatiuā v̄o p̄ Rachel. et p̄ duas mulieres q̄ oīm hospitiū receperūt. cōtēplatiuā qd̄ p̄ Mariā. actiuā v̄o p̄ Marthā vt Hreg⁹ dicit. 6. moral. nō autē eēt h̄ carua significatio si eēt p̄les q̄ due vite. q̄ sufficienter diuidit vita p̄ actiuā et cōtēplatiuā. **¶** Sed d̄ q̄ sicut dicitur ē: diuisio ista d̄ h̄ vita humana: que qd̄ attēdit fm̄ intellectū. intellect⁹ autē diuidit p̄ actiuū et cōtēplatiuū: quia finis itellectiue cognitōis vel ē ipsa cognitio vitatis qd̄ p̄inet ad itellectū cōtēplatiuū: vel est aliqua exterior actio qd̄ p̄riet ad itellectū practiciū siue actiuū. et ideo vita etiā sufficienter diuidit p̄ actiuā et cōtēplatiuā. **¶** Ad p̄mū q̄ dicēdū q̄ vita voluptuosa ponit finē in delectatōe corporali que cōis est nobis et brutis. vñ sicut p̄hs ibidez dicit: est vita bestialis: p̄pter qd̄ nō cōprehēditur sub p̄nī diuisione put vita humana diuidit in actiuā et cōtēplatiuā. **¶** Ad secūduz d̄ q̄ media cōficiūtur ex extremis. et ideo vtute cōtēnt̄ in eis: sicut tepidū in calido et frigido. et pallidū in albo et nigro. et si milt̄ sub actiuo et cōtēplatiōe p̄hēdit id qd̄ ē ex vtroq̄ cōpositū. et tñ sic in quolibet mixto p̄dominat aliq̄ simpliciuū: ita etiā in medio genē vite sup̄abdat q̄q̄ qd̄ cōtēplatiuū

quod est actiuum. Ad tertium dicendum quod omnia studia humanarum actionum si ordinantur ad necessitatem presentis vite secundum rationem rectam pertinent ad uitam actiuam quam per ordinatas actiones consulit necessitati uite presentis. si autem deficiant concupiscentie: cuiusque pertinent ad uitam voluptuosam quam non continentur sub uita actiua. humana uero studia que ordinantur ad considerationem ueritatis pertinent ad uitam contemplatiuam.

Deinde considerandum est de uita contemplatiua. Et circa hoc queruntur octo. **1°** utrum uita contemplatiua pertineat tantum ad intellectum: an consistat etiam in affectu. **2°** utrum ad uitam contemplatiuam pertineant virtutes morales. **3°** utrum uita contemplatiua consistat solum in uno actu aut in pluribus. **4°** utrum ad uitam contemplatiuam pertineat consideratio cuiuscumque ueritatis. **5°** utrum uita contemplatiua hominis in hoc statu possit eleuari usque ad dei uisionem. **6°** de motibus contemplatiuis que dyo assignat **4°** ca. d. diu. no. **7°** de delectatione contemplationis. **8°** de duratione contemplationis.

Ad primum sic proceditur. Uidet quod uita contemplatiua nihil habet in affectu sed totum in intellectu. Dic. n. ph. s. in 2° metaph. quod finis contemplatiuis est ueritas ueritas autem pertinet ad intellectum totum. **g^o** uidetur quod uita contemplatiua totaliter in intellectu consistat. **1°** s. Greg. dicit in 6° moralium quod Rachel que interpretatur uisionem principium uitam contemplatiuam significat: sed uisio principii pertinet proprie ad intellectum. **g^o** uita contemplatiua proprie ad intellectum pertinet. **1°** s. Greg. dicit super Ezech. quod ad uitam contemplatiuam pertinet ab exteriori actione gescere: sed uis affectiua siue appetitiua inclinatur ad exteriores actiões **g^o** uidetur quod uita contemplatiua non pertineat aliquid modo ad uim appetitiuam. **1°** s. Greg. ibidem dicit quod contemplatiua uita est caritatem dei et proximi tota mente retinere et soli desiderio conditoris inherere: sed desiderium et amor ad uiam affectiua siue appetitiua pertinet ut s. hieron. est **g^o** etiam uita contemplatiua habet aliquid in uia affectiua siue appetitiua. **1°** R. dicendum quod sicut dicitur est: uita contemplatiua illoque est dicitur quod principaliter intendit contemplationem ueritatis. intentio autem est actus uoluntatis ut s. hieron. est: quia intentio est ob sine qua

est uoluntatis obiectum. et ideo uita contemplatiua quantum ad ipsam essentiam actiōis pertinet ad intellectum. quantum autem ad id quod mouet ad exercendam talem operationem pertinet ad uoluntatem que mouet omnes alias potentias et etiam intellectum ad suum actum ut s. dicitur. mouet autem uis appetitiua uel ad aliquid inspicendum uel sensibilibiter uel intelligibiliter: quoniam quod est propter amorem rei uise: quod a ut dicitur **Matth. 6°**: Ubi est thesaurus tuus ibi est et cor tuum. quoniam autem propter amorem ipsius cognitionis quam ex inspectione consequitur. et propter h. Greg. dicitur uita contemplatiua in caritate dei: in quantum. scilicet aliquis ex dilectione dei inardescit ad eius pulchritudinem inspicendam. et quia unusquisque delectatur cum adeptus fuerit id quod amat: ideo uita contemplatiua terminatur ad delectationem que est in affectu ex qua etiam amor intenditur. **Ad primum g^o** dicendum quod ex hoc ipso quod uita est finis contemplationis habet rationem boni appetibilis et amabilis et delectantis. et secundum hoc pertinet ad uiam appetitiuam. **Ad secundum dicendum** quod ad ipsam uisionem primi principii. scilicet dei: incitat amor ipsius. Unde **Greg. dicit super Ezech.** quod uita contemplatiua calcatis curis omnibus ad uidentiam faciem sui creatoris inardescit. **Ad tertium dicendum** quod uis appetitiua mouet non solum membra corporalia ad exteriores actiones exercendas: sed etiam intellectum ad exercendam operationem contemplationis ut dictum est.

Ad secundum sic proceditur. Uidet quod virtutes morales pertinent ad uitam contemplatiuam. Dic. n. **Greg. super Ezech.** quod contemplatiua uita est caritatem dei et proximi tota mente retinere. scilicet etiam virtutes morales ob quorum actibus dantur precepta legis reducuntur ad dilectionem dei et proximi: quia plenitudo legis dilectio est: ut dicitur ad **Ro. 13°**: **g^o** uidetur quod virtutes morales pertinent ad uitam contemplatiuam. **1°** s. Uita contemplatiua precipue ordinatur ad dei contemplationem. dic. n. **Greg. super Ezech.** quod calcatis curis omnibus ad uidentiam faciem sui creatoris inardescit. scilicet ad hoc nullus potest peruenire nisi per mundiciam quam caritas moralis dicitur. n. **Matth. 5°**: Beati mundo corde quoniam ipsi deum uidebunt. et ad **Heb. 12°**: Pace segimini cum omnibus et scimoniam sine qua nemo uidebit deum. **g^o** uidetur quod virtutes morales pertinent ad uitam contemplatiuam. **1°** s. **Greg. dicit super Ezech.** quod contemplatiua uita speciosa est in alio. unde significatur per Rachel de qua in **Gen. dicitur. 29°**: quod erat pulchra